

Jaunimo linija: „Ar turi tai, ko reikia?“

Turbūt visi esate girdėję apie „Jaunimo liniją“. Galbūt kažkada norėjote prisijungti prie jų veiklos, o gal patys kreipėtės į juos pagalbos? Suteikiame jums galimybę susipažinti su šia tarnyba artimiau.

Štai tokį „Jaunimo linijos“ apibūdinimą rasime oficialiame tinklapyje www.jaunimolinija.lt :

„Jaunimo linija“ yra emocinės paramos tarnyba, kurioje į skambučius nemokamu telefonu bei laiškus internetu atsiliepia savanoriai. Pagrindinis mūsų tikslas – padėti jauniems žmonėms, išgyvenantiems krizes, galvojantiems apie savižudybę, susiduriantiems su kitais gyvenimo sunkumais.

Tačiau visada įdomiau pažiūrėti į viską iš vidaus... Ant *sofutės* prisėdo „Jaunimo linijos“ savanorė Lina ir parengiamuosius kursus lankantis Said. Su jais plačiau kalbuosi apie „Jaunimo linijos“ smagumus ir rūpesčius.

„Jaunimo linija“ – kas tai?

Lina: Man pirmiausia tai yra jaunų žmonių bendruomenė. Žmonių, kurių kiekvienas turi savo požiūrį, mintis, gyvena labai skirtingus gyvenimus, tačiau tarp jų visų yra kažkoks sunkiai nusakomas bendrumas (ne tik tas, akivaizdusis, kad visi esam savanoriai). Bent jau aš tikiu jį esant (*šypsosi*). „Jaunimo linija“ yra galimybė. Galimybė atrasti save ir kitus naujai.

Said: Hm. Papildydamas Liną pridursiu, jog čia įgyji vertingų žinių, tobulėji, kartu atrandi įdomių dalykelių apie save, taigi turi galimybę artimiau susipažinti ir su pačiu savimi. Jei pasiseks pabaigti kursus, savo žinias galėsi panaudoti padėdamas kitiems, prisidėti prie to, kad kažkam būtų geriau. Pabandyti verta.

L.: čia mes daugiau pašnekėjom, kokia „Jaunimo linija“ yra iš vidaus. Kokia ji atrodo iš išorės – geriau atsakyti gali šio straipsnio skaitytojai.

Kas dirba „Jaunimo linijoje“?

Lina: Egzistuoja stereotipas, kad čia dirba vien psichologijos studentai. Taip, būsimų psichologų čia išties nėra mažai. Vis tik kalbant apie studentus, spektras margas – nuo fizikų iki politikos mokslus krentančių. Ir iš Komunikacijos fakulteto yra (*šypsosi*). Būtina pridurti, kad studijavimas nėra jokia sąlyga. Darbuojasi įvairūs žmonės, kiti gi net darbus ir savus vaikus turi.

All in all, dirba žmonės norintys ir galintys dalį savo laisvo laiko paskirti tam, kad kitiems būtų nors kiek šviesiau gyventi.

Said: Taip, čia yra tikrai įvairių žmonių, vieni mėgsta šokti, kiti klausytis muzikos, tretį važinėti motociklu ar žvejoti. Nemanau, kad reikėtų išskirti tam tikrą grupę, kuri būtų „Jaunimo linijos“ atspindys. Na, galbūt visus vienija noras padėti tiems, kam sunku. Šiaip, teko išgirsti tokių nuomonių, kad čia dirba žmonės, neturintys ką veikti – užuot ką nors prasminga nuveikę, kiurkso prie telefono (*juokiasi*). Na, bet vienas protingas dėdė yra pasakęs, kad vietoj to, kad klaustume, ką

galime pasiimti iš gyvenimo, pagalvotume, ką mes jam galim duoti. Taip, pinigų čia nemoka. Ir taip, pagal statistiką daug skambučių būna nemotyvuotų pokalbiui. Bet jei kažkam reikės pagalbos, ir jis ją gaus, – to užtenka, kad ši veikla būtų prasminga.

Kokie žmonės dažniausiai kreipiasi į jus pagalbos?

Lina: Skambina įvairiausio amžiaus žmonės: nuo vaikučių, kurie vos kažką pasakyt gali, iki garbaus amžiaus sulaukusiųjų. Vis tik daugiausiai skambina paaugliai, jaunimas. Būna, kad skambinama vien pajuokauti ar patikrinti kaip čia kas vyksta; skambina ir sunkumų prislėgti žmonės, galvojantys apie mirtį, ketinantys žudyti ar jau besizudantys. Kalbame ir padėti bandome kiekvienam.

Iš savo asmeninės patirties papasakokite, ką reiškia būti „Jaunimo linijos“ savanoriu.

Lina: Reiškia, kad kažkiek laiko per mėnesį praleidi prie „Jaunimo linijos“ telefono (juokauju, žinoma). Staigiausi pokyčiai pasijautė jau per kursus: labiau vertini klausymąsi, labiau giliniesi į tai, ką šalia esantis jaučia, išgyvena, tuo pačiu geriau tai supranti ir gali pagelbėti. Šie įgūdžiai vis tobulėja budint prie telefono ir tampa svarbia gyvenimo dalimi.

Pirmiausia, tai didelė atsakomybė už savo veiksmus. Mes neatsakome už skambinančiojo gyvenimą, negalime savo nuožiūra išspręsti visų jo problemų, tačiau neturime teisės tą gyvenimą dar labiau apsunkinti. Tai labai svarbu.

Dažnai, kai pokalbio pabaigoje suprantu, kad žmogus jaučiasi kur kas geriau, galvoju, kad galimybė savanoriauti čia yra didelė laimė. Laimė padėti tiems, kuriems tuo metu sunkiau.

Kaip galima tapti savanoriu?

Lina: Vyksta informaciniai susitikimai, kurių metu besidomintys savanoriavimu „Jaunimo linijoje“ žmonės gali išgirsti apie visa tai plačiau, užduoti kylančius klausimus. Po jų galima laisvai apsispręsti, nori pradėti mokytis padėti kitiems ar ne.

Said: Artimiausiu metu kursai vyks pavasarį, o informacinės dienos vyks vasario 3 ir 11 d. 18 h (pranešti, kad dalyvausi informacinėje dienoje, reikia tel. (8 5) 231 34 37 arba el. paštu vilnius@jaunimolinija.lt). Va. Per informacines dienas, jei norėsi žengti toliau, užsirašysi į atranką, kuri vyks kadanors. Juokauju. Jos laikas bus paskelbtas per informacinę dieną. Praėjęs atranką, galėsi lankyti kursus, kurie trunka 3–5 mėn. Štai tokie yra formalūs dalykai, padedantys orientuotis „kas, kur ir kaip“.

Kas per *baubas* tie kursai?

Said: Tai, kaip jau minėjau, maždaug 3–5 mėnesius vieną kart per savaitę (apie 3h) trunkantys apmokymai, kuriuos veda psichologai ir patyrę savanoriai. „Jaunimo linijos“ tikslas yra teikti psichologinę pagalbą įvairiausių sunkumų turintiems žmonėms, o tai nėra lengva. Bet tam ir yra kursai, kad mokytumėmės tą daryti. Sėkmingai juos baigus, pradedama budėti prie telefono. Dar noriu paminėti, kad mokymasis nesustoja pasibaigus kursams. Savanorių įgūdžiai toliau gerinami, pavyzdžiui, per kvalifikacijos kėlimo seminarus, tad nėra taip, kad po kursų savanoriai „paliekami likimo valiai“.

Taigi, ar Mes turime, tai ko reikia?